

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 3Svk/24/2021
Identifikačné číslo spisu: 4020200241
Dátum vydania rozhodnutia: 23. februára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Šabová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:4020200241.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benzovej a z členov senátu Prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha PhD. a JUDr. Zuzany Šabovej, PhD. (sudkyňa spravodajkyňa) v právnej veci žalobkyne: NUBIUM, s. r. o., so sídlom Trenčianska 705/55, 821 09 Bratislava, IČO: 47 545 674, právne zastúpenej advokátom JUDr. Jánom Mišúrom, PhD., so sídlom Záhradnícka 27, 811 07 Bratislava; proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, so sídlom Štefánikova trieda 69, 949 01 Nitra; za účasti: Slovenský pozemkový fond so sídlom Búdková 36, 811 04 Bratislava; o správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného č. OU-NR-OVBP2-2020/009789-002 zo dňa 4. marca 2020, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/78/2020-140 zo dňa 20. júla 2021, takto

r o z h o d o l :

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.
- II. Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

O d ô v o d n e n i e

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Listom zo dňa 30. októbra 2015 požiadala žalobkyňa mesto Nitra (ďalej len „prvostupňový orgán“) o zmenu doby trvania reklamnej stavby po dobu trvania nájomnej zmluvy vo vzťahu k 2 ks jednostranných reklamných stavieb typu „Billboard“ s rozmermi 5,1 x 2,4 m, umiestnenými na pozemku reg. „E“ parc. č. 724, katastrálne územie Z. v ploche zeleni popri ceste A. Hlinku (ďalej len „reklamné stavby“), ku ktorým má ako stavebník právo na základe nájomnej zmluvy so Slovenským pozemkovým fondom.

2. Prvostupňový orgán v ďalšom konaní nevyhovel žiadosti žalobkyne štyrmi samostatnými rozhodnutiami. Po odvolaní žalobkyne žalovaný v nadväznosti na procesné pochybenie prvostupňového orgánu (nerozhodnutie o žiadosti žalobkyne ako celku) zrušil rozhodnutia prvostupňového orgánu a vec mu vrátil na ďalšie konanie (rozhodnutia žalovaného č. OU-NR-OVBP2-2016/044716-002 zo dňa 19. decembra 2016; č. OU-NR-OVBP2-2017/032913-002 zo dňa 13. októbra 2017; č. OU-NR-OVBP2-2018/032572-002 zo dňa 24. októbra 2018).

3. V priebehu konania prvostupňový orgán rozhodnutím č. 21015/2015-016-Re zo dňa 30. októbra 2017 zamietol námietku predpojatosti žalobkyne, ktorá namietala predpojatosť všetkých zamestnancov stavebného úradu (najmä K. E. V. a Y. R. C.) v stavebných konaniach, kde vystupuje ako účastník konania. Podľa žalobkyne títo zamestnanci kontaktovali jej obchodných partnerov a vyzývali ich na ukončenie nájomných zmlúv, čím vytvárali podmienky pre zamietanie žiadostí žalobkyne o predĺženie reklamných stavieb. V priebehu konania prvostupňový orgán nezistil, že by medzi zamestnancami stavebného úradu, žalobkyňou a jej splnomocneným zástupcom bol akýkoľvek blízky vzťah, a to ani nepriateľský. V priebehu konania žalobkyňa viacerými podaniami opätovne žiadala prvostupňový orgán o vyhotovenie kópie celého spisu, pričom jej po úhrade správneho poplatku bolo vyhovené. V konaní pred prvostupňovým orgánom sa k predmetnej veci vyjadril aj Slovenský pozemkový fond, ktorý správny orgán upozornil na to, že žalobkyňa nemá žiaden právny vzťah k pozemku, na ktorom sa nachádzajú predmetné reklamné stavby.

4. Rozhodnutím č. 21015/2015-036-Re zo dňa 7. októbra 2019 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) prvostupňový orgán podľa § 62 ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) zamietol žiadosť žalobkyne o zmenu doby trvania reklamnej stavby. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že na základe porealizačného zamerania predmetnej reklamnej stavby č. 1, ktoré pre stavebný úrad realizovala spoločnosť PROMARKT NITRA, s.r.o. (na základe Zmluvy na poskytnutie služby č. j. 235/2019/ÚHA zo dňa 4. februára 2019) je predmetná reklamná stavba (umiestnená popri ulici Trieda A. Hlinku v poradí prvá po pravej strane smerom von od centra mesta Nitra) umiestnená vo vzdialenosti 0,28 m od hranice cestného telesa pozemku, čo je výrazne menej ako 200 m pásmo od hranice cestného telesa pozemku stanoveného záväznou časťou Územného plánu mesta Nitra, a teda umiestnenie reklamných stavieb je v rozpore s Územným plánom mesta Nitra.

5. Na základe odvolania žalobkyne proti prvostupňovému rozhodnutiu vydal žalovaný rozhodnutie č. OU-NR-OVBP2-2020/009789-002 zo dňa 4. marca 2020 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“), ktorým podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „správny poriadok“) odvolanie žalobkyne zamietol a rozhodnutie prvostupňového orgánu potvrdil. Žalovaný konštatoval, že stavebný úrad v danej veci vychádzal zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, keď reklamnú stavbu posudzoval prihliadnuc i na verejný záujem a vyvodil správny právny záver, že ide o reklamnú stavbu, ktorá je pre jej umiestnenie v rozpore s Územným plánom mesta Nitra neprípustná z dôvodu, že je umiestnená vo vzdialenosti menej ako 200 m od hranice cestného telesa pozemku.

II.

Priebeh konania pred správnym súdom a jeho rozhodnutie

6. Proti rozhodnutiu žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím podala žalobkyňa v zákonnej lehote správnu žalobu na Krajský súd v Nitre (ďalej len „správny súd“) žiadajúc zrušenie napadnutých rozhodnutí a vrátenie veci prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

7. Žalobkyňa uviedla, že zákon neumožňuje reguláciu umiestňovania reklamných stavieb územným plánom. Reklamné stavby neovplyvňujú (neobmedzujú) nijakú územnoplánovaciu funkciu v území, nemajú nijaký vplyv na stav a podmienky územia (§ 139a ods. 5 stavebného zákona), na urbánny priestor (§ 139a ods. 6 stavebného zákona), ani na územný rozvoj obce (§ 139a ods. 7 SZ). Ide o jednoduché stavebné konštrukcie zatriedené v kategóriách drobných stavieb a jednoduchých stavieb, ktoré nepotrebujú pripojenie na verejné technické vybavenie územia (§ 139a ods. 10 stavebného

zákona), nie sú zdrojom emisií do ovzdušia a neohrozujú svoje okolie. Ani pre územný plán zóny nie je možná plošná regulácia určitého typu a rozmeru reklamných stavieb a ani reklamných stavieb všeobecne, pretože v ňom má ísť o podrobnejšie priestorové usporiadanie a funkčné využívanie pozemkov, stavieb a verejného vybavenia územia v nadväznosti na územný plán obce.

8. Podľa žalobkyne umiestňovanie reklamných stavieb formou rozhodovania v územnom konaní je výslovne vylúčené v § 39a ods. 3 stavebného zákona, takže oddiel 8 stavebného zákona sa nevzťahuje na nijakú reklamnú stavbu. Z uvedeného vyplýva, že umiestňovanie reklamných stavieb s najväčšou informačnou plochou do 1,2 m² je voľné (§ 56 stavebného zákona), do 3 m² vyžaduje ohlásenie stavebnému úradu (§ 55 ods. 2 písm. h) a § 57 SZ) a nad m² vyžaduje stavebné povolenie stavebného úradu (§ 55 ods. 1 SZ).

9. Plošná regulácia umiestňovania reklamných stavieb v územnom pláne obce nie je v súlade s obsahom § 11 ods. 5 stavebného zákona, pretože reklama nie je činnosťou ani funkciou územia. Reklama je legálnou činnosťou podľa zákona o reklame a týka sa aj rozhlasového a televízneho vysielania a tlačovín a nemá žiadny vplyv na územie a/alebo na jeho funkcie. Vo veci umiestňovania reklamných stavieb je daná len kompetencia stavebného úradu v ktorej stavebné úrady postupujú podľa § 39a ods. 4 a 5 SZ. Ohlásenie je jednostranný úkon stavebníka (vlastníka reklamnej stavby), pričom stavebný úrad nemá legálnu možnosť nepovolit' ohlásenú reklamnú stavbu z dôvodu umiestnenia, má len možnosť uvedenú v § 57 ods. 1 posledná veta stavebného zákona. Podľa žalobkyne obsah územného plánu mesta Nitra má účinky selektívnej stavebnej uzávery, čo len zvýrazňuje absurdnosť, nezákonnosť a protiústavnosť takejto regulácie.

10. Konštatovanie, že reklamná stavba typu billboard je neprípustná v nejakom území vymedzenom územným plánom 200 metrov od cestného telesa pozemku, je takto mimozákonným rozširovaním, resp. zriaďovaním pásma/zóny s obmedzeniami, ktoré sa prejavujú v obmedzení vlastníckeho práva a práva podnikat'. Navyše z rozhodnutia nie je zrejmé, z akého dôvodu a na základe akého zákonného splnomocnenia rozširuje, resp. stanovuje územný plán cestné ochranné pásmo 200 metrov od cestného telesa pozemku v sídelnom útvare obce, ak cestný zákon stanovuje akékoľvek podobné pásma len mimo sídelného útvaru obce (§ 10 ods. 4 a § 11 ods. 1, 2 cestného zákona) a pokiaľ je regulácia určitej otázky obsiahnutá v zákone, nemôže ju meniť/rozširovať podzákonný predpis.

11. Ak by sa mal skúmať „verejný záujem“ v podobe, ako ho identifikoval prvostupňový orgán a po ňom žalovaný, ide o dôvody, pre ktoré je potrebné záväzné stanovisko dotknutého orgánu, ktoré však nikdy (ani v minulosti) nebolo žiadané, nakoľko záujmy chránené osobitným predpisom sú pokryté § 126 stavebného zákona a osobitnými predpismi v rámci ktorých konajú dotknuté orgány pri ochrane takých záujmov, nie však Stavebný úrad podľa podzákonného predpisu. Avšak prvostupňový orgán a po ňom žalovaný na základe takých stanovísk zjavne nerozhodoval, keď sa stotožnil s dôvodmi založenými len a len na územnom pláne mesta Nitra. Vyňatie reklamných stavieb z územného rozhodovania (umiestňovania) nie je zákonným dôvodom na nahrádzanie územného konania obsahom územného plánu (záväznej časti, regulatívmi). V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spis. zn. 6 Svzn 2/2013 zo dňa 18. júna 2014 a na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3S/196/2011 zo dňa 30. apríla 2013).

12. Žalobkyňa požiadala správny súd o prerušenie súdneho konania podľa § 100 ods. 1 písm. b) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“), nakoľko územný plán mesta Nitra je v časti týkajúcej sa regulácie reklamných stavieb (bod 8) v rozpore s čl. 2 ods. 3, čl. 20 ods. 1, 3, 4, 5 (právo vlastníť majetok a podmienky vyvlastnenia, resp. núteného obmedzenia vlastníckeho práva) a čl. 35 ods. 1 (právo podnikat') Ústavy Slovenskej republiky (pre úplnosť aj v rozpore s § 11 ods. 5, § 39a ods. 3, 4 a 5, § 39d ods. 1, § 139a stavebného zákona a § 10 ods. 4 a § 11 ods. 1, 2 cestného zákona), ako aj čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd publikovaného pod č. 209/1992 Zb.

13. Následne žalobkyňa pokračovala v žalobných námietkach, ktoré smerovali k rozhodovaniu a konaniu predpojatých a neoprávnených osôb v konaní a mala za to, že žalovaný sa vôbec vecne

(rovnako ako v konaní pred správnym orgánom prvého stupňa sa svojim vylúčením nezaoberali ani osoby fakticky a právne zabezpečujúce priebeh konania) nezaoberal námietkou predpojatosti vecne, z hľadiska skutočností riadne špecifikovaných a dôkazne podložených.

14. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zotrval na svojej argumentácii uvedenej v žalovanom rozhodnutí a navrhol, aby správny súd návrh žalobcu v plnom rozsahu zamietol. Reklamné stavby, ktoré boli predmetom tohto konania boli povolené ako stavby dočasné, pričom podľa Územného plánu mesta Nitra je neprípustné ich umiestňovanie v pásme 200 m od hranice cestného telesa (reálne sú umiestnené vo vzdialenosti 0,49 m od hranice cestného telesa pozemku). Pokiaľ sa teda mesto Nitra prostredníctvom územného plánu rozhodlo v dotknutej zóne pre zákaz umiestňovania reklamných stavieb, jedná sa o využitie práv účasti verejnosti na správe vecí verejných na spôsobe ochrany hodnôt, ktoré mesto v mene svojich obyvateľov vyjadrilo prijatím územného plánu. Územný plán mesta je garanciou ochrany verejného záujmu v danom mieste a čase, pred ktorým subjektívne vlastnícke právo žalobcu nemožno uprednostniť. Zákonnosť územného plánu alebo obsahu všeobecne záväzného nariadenia je možné preskúmať len v osobitnom konaní na návrh prokurátora a pokiaľ nedôjde k vysloveniu ich nesúladu so zákonom alebo k ich zrušeniu, je potrebné vychádzať z prezumpcie ich zákonnosti, to znamená, že správne orgány sú nimi viazané.

15. K namietanej predpojatosti zamestnancov prvostupňového orgánu žalovaný uviedol, že pokiaľ žalobca mienil podať námietku predpojatosti aj proti iným zamestnancom stavebného úradu, okrem tých, voči ktorým boli jeho námietky zamietnuté, bolo jeho povinnosťou uviesť konkrétne mená. Starosta je správnym orgánom a nevystupuje v pozícii pracovníka (zamestnanca) alebo člena správneho orgánu. Ani ustanovenie § 27 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „ZoOZ“) neumožňuje použitie ustanovení správneho poriadku, ktoré sa týkajú príslušnosti na prijatie oznámenia o skutočnostiach nasvedčujúcich vylúčenie vedúceho správneho orgánu a nadväzne na to príslušnosť na rozhodovanie o tom, či je takáto osoba vylúčená z konania. Neexistuje teda žiadny správny orgán, resp. subjekt, ktorý by bol oprávnený o prípadnej nezaujatosti starostu alebo primátora rozhodnúť.

16. Vo vzťahu k porušeniu procesných práv žalobkyne ako účastníčky konania a odňatia možnosti náležite argumentovať, žalovaný uviedol, že s touto námietkou nesúhlasí, nakoľko jej bolo doručené oznámenie o začatí konania, v ktorom jej bola stanovená lehota 7 pracovných dní odo dňa doručenia na nahliadnutie do podkladov a na uplatnenie námietok s poučením, že inak k nim nebude prihliadnuté. Zároveň bola upozornená na to, že umiestnenie reklamnej stavby je v rozpore s verejným záujmom, a preto dobu trvania predmetnej stavby nebude možné predĺžiť. Ďalej, po doplnení spisového materiálu, stavebný úrad vyzval účastníkov konania na oboznámenie sa s podkladmi pred vydaním rozhodnutia (§ 33 ods. 2 správneho poriadku).

17. K správnej žalobe sa vyjadril ďalší účastník konania, podľa ktorého žalované rozhodnutie spolu s prvostupňovým rozhodnutím vychádzajú zo správneho posúdenia veci a navrhol, aby správny súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

18. K vyjadreniu žalovaného spolu s vyjadrením ďalšieho účastníka konania sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá zotrvala na svojich postojoch. Uviedla, že z rozhodnutí oboch správnych orgánov, ani z vyjadrenia žalovaného k žalobe nie je možné vyvodiť, ktorá konkrétna norma zákona má byť základom pre prijatie normy územného plánu, s ktorou má byť v rozpore reklamná stavba a to všetko odhliadnuc od iných noriem právneho poriadku, ktoré zavádzajú okolo cestného telesa ochranné pásmo mimo sídelného útvaru obce. V organizačnom poriadku žalovaného sa zároveň nenachádza žiadna norma, ktorá by predmet konania zverovala do právomoci Útvaru hlavného architekta mesta Nitra a naopak zveruje ju do právomoci iného útvaru mesta Nitra. Skutočnosť, že rozhodnutie podpísal štatutár obce je z hľadiska zákonnosti konania irelevantné, nakoľko žalovaný sa nevysporiadal s tou časťou námietok, ktoré spochybnili zákonnosť konania, ignoráciu vecnej podstaty námietok predpojatosti a nedostatku právomoci. K vyjadreniu pribratého účastníka konania žalobkyňa uviedla,

že záujem ďalšieho účastníka je zhodný so záujmom žalovaného, ďalší účastník sa mylí a nepostupuje vo svojom najlepšom záujme.

19. Rozsudkom č. k. 11S/78/2020-140 zo dňa 20. júla 2021 (ďalej len „rozsudok správneho súdu“ alebo aj „napádaný rozsudok“) správny súd návrh žalobkyne na prerušenie konania a žalobu zamietol (§ 190 SSP) a žalovanému a ani ďalšiemu účastníkovi konania nárok na náhradu trov konania nepriznal.

20. Správny súd sa v odôvodnení rozsudku primárne zaoberal návrhom žalobkyne na prerušenie konania v zmysle § 100 ods. 1 písm. b) SSP (prerušenie konania z dôvodu podania návrhu ústavnému súdu na konanie o súlade právnych predpisov). Poukázal na to, že obstarávanie a schvaľovanie územnoplánovacej dokumentácie obce, koncepcie rozvoja jednotlivých oblastí života obce a spolupôsobenie pri utváraní vhodných podmienok na bývanie vyplýva z § 4 ods. 3 písm. j) ZoOZ, pričom sa jedná o originálnu kompetenciu obce. Skutočnosť, že mestské zastupiteľstvo mesta Nitra využilo svoju kompetenciu vyplývajúcu z platných právnych predpisov (§ 4 ods. 3 písm. j) ZoOZ; § 2 ods. 1 písm. f), § 11 ods. 5, § 13 ods. 3 písm. b), § 27 ods. 3 stavebného zákona a § 12 ods. 1, 6 písm. a), b) vyhl. č. 55/2001 Z. z. o územnoplánovacích podkladoch a územnoplánovacej dokumentácii) a určilo podmienky pre umiestňovanie reklamných stavieb, podľa názoru súdu nemožno považovať za porušenie zákona. Z uvedených dôvodov správny súd dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na prerušenie konania a podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa osobitného predpisu.

21. K námietke žalobkyne, že mesto a mestské zastupiteľstvo nemá kompetenciu rozhodovať o regulácii umiestňovania reklamných tabúl na svojom území formou územného plánu a že územný plán mesta Nitra je v rozpore so stavebným zákonom správny súd uviedol, že pokiaľ nedôjde k zrušeniu uznesenia zastupiteľstva alebo k vysloveniu nesúladu všeobecne záväzného nariadenia so zákonom, je potrebné vychádzať z prezumpcie ich zákonnosti, pričom táto povinnosť sa nepochybne vzťahuje i na správne orgány. V konaní začatom na základe všeobecnej správnej žaloby (tretia časť SSP, prvá hlava) nemôže správny súd preskúmať uznesenie mestského zastupiteľstva a nemožno sa domáhať ani vyslovenia nesúladu všeobecne záväzného nariadenia mesta vydaného vo veciach územnej samosprávy so zákonom. Nesúlad právnej normy nižšej právnej sily s Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“) je oprávnený vysloviť len Ústavný súd SR, ale v predmetnej veci správny súd nevzhladol dôvod, aby podal návrh na Ústavný súd SR na začatie takéhoto konania.

22. Podľa správneho súdu prvostupňový orgán postupoval v súlade so zákonom, keď žiadosť žalobkyne posudzoval vo vzťahu k tomu, či táto bola podaná oprávneným subjektom, včas, či k nej boli predložené všetky relevantné listiny preukazujúce právny vzťah k pozemku na ktorom je umiestnená, či bol uhradený správny poplatok a či by jej umiestnenie alebo užívanie mohlo ohroziť verejný záujem chránený stavebným zákonom a osobitnými predpismi, pričom bol viazaný platným a účinným všeobecne záväzným nariadením mesta Nitra č. 3/2003 v znení dodatkov č. 1 až 5, ktoré v koridore ulice Trieda A. Hlinku nepripúšťa umiestnenie reklamných stavieb typu billboard v pásme 200 m od hranice cestného (telesá) pozemku a toto nariadenie pri svojom rozhodovaní musel akceptovať. Ak je stavba v rozpore s územným plánom, ide o stavbu v rozpore s verejným záujmom chráneným § 62 ods. 4 stavebného zákona, a teda nemá právny význam ďalšie zisťovanie súladu takejto stavby s verejnými záujmami chránenými osobitnými predpismi.

23. Správny súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že pokiaľ sa mesto rozhodlo v dotknutej zóne pre zákaz umiestňovania reklamných stavieb určitého charakteru, ide o využitie práv účasti verejnosti na správe vecí verejných na spôsobe ochrany hodnôt, ktoré mesto v mene svojich obyvateľov vyjadrilo prijatím územného plánu určitého obsahu. Vlastnícke právo žalobkyne v teste proporcionality v tomto kontexte musí ustúpiť právu verejnosti na správe vecí verejných. V tejto súvislosti správny súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) sp. zn. 5 Sžk 24/2020 zo dňa 25. januára 2021.

24. Námietky žalobkyne týkajúce sa nedostatočne zisteného skutkového stavu správny súd považoval za nedôvodné. Svoje rozhodnutie správne orgány dostatočne a zrozumiteľne odôvodnili, pričom správne aplikovali právne normy vzťahujúce sa na daný prípad. Prvostupňový orgán neporušil zákon, keď upustil od ústneho pojednávania a miestneho zisťovania, pretože pomery staveniska mu boli dobre známe, nakoľko vyplývajú z predložených listín, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu. Reklamné stavby sú podľa fotodokumentácie, zákresu do územia a porealizačného zamerania umiestnené v pásme 200 m od hranice cestného (teles) pozemku, teda v oblasti, kde podľa regulatívu je zakázané ich umiestňovanie.

25. Za nedôvodnú správny súd posúdil aj námietku žalobkyne, podľa ktorej rozhodnutím a postupom správnych orgánov boli porušené jej procesné práva. Správny súd konštatoval, žalobkyňa mala v konaní pred prvostupňovým orgánom možnosť sa k relevantným skutočnostiam vyjadriť a vzniesť námietky, čo však napriek výzve prvostupňového orgánu neurobila a prvotné námietky vzniesla až v odvolacom konaní. Vo vzťahu k proporcionalite zásahu do práv žalobkyne správny súd poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 8 Sžk 45/2015 zo dňa 08. decembra 2020 v obdobnej veci žalobkyne. Správny súd považuje napadnuté rozhodnutie za preskúmateľné, nakoľko v ňom žalovaný vyhodnotil skutočnosti, ktoré boli nepochybne zistené a ustálil ich právny význam, uviedol aké dôkazy boli vykonané, ako ich zhodnotil, ako sa vyrovnal s námietskami žalobcu vo vzťahu k skutkovým okolnostiam i právnemu posúdeniu veci.

26. Vo vzťahu k predpojatosti osôb podieľajúcich sa na konaní a splnenia kritérií ich oprávnenosti, správny súd uzavrel, že prvostupňový orgán o vznesenej námietke zaujatosti zamestnancov rozhodol. Samotná skutočnosť, že žalobkyňa sa s rozhodnutiami nestotožňuje, a to bez preukázania konkrétneho dôvodu, je právne irelevantná. K námietke zaujatosti voči primátorovi mesta Nitra dal správny súd do pozornosti rozsudok NS SR sp. zn. 8 Sžao 15/2015 zo dňa 21. mája 2015, z ktorého vyplýva, že starosta obce, ktorý je vecne príslušným správnym orgánom v stavebnom konaní nemôže byť vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, pretože nie je zamestnancom ani členom stavebného orgánu a neexistuje iný správny orgán, ktorý by o prípadnej námietke zaujatosti mohol rozhodnúť (obdobne viď rozsudok NS SR sp. zn. 2 Sžo 43/2008 zo dňa 18. marca 2009, rozsudok NS SR sp. zn. 8 Sžp 5/2013 zo dňa 25. apríla 2013). Vo vzťahu k nesprávnej obsadenosti správneho orgánu správny súd uviedol, že v danej veci rozhodovali poverení zamestnanci v mene stavebného úradu v rozsahu uvedenom v písomnom poverení. Žalobkyňa rovnako nepreukázala, že poverení zamestnanci obce nespĺňali v čase rozhodovania osobitné kvalifikačné predpoklady.

27. Žalobkyňa správne súdu nepreukázala ani neúplnosť administratívneho spisu. Na jej žiadosť jej boli z neho zasielané kópie a nebolo preukázané, že by sa v ňom nenachádzala niektorá listina. V tejto súvislosti správny súd dodal, že sa nemohol zaoberať námietkou žalobkyne týkajúcou sa toho, že prvostupňový orgán inicioval obchodných partnerov žalobkyne za účelom vypovedania nájomných zmlúv, pretože listy predložené v súdnom konaní, ako aj nachádzajúce sa v administratívnom spise sa netýkajú predmetného konania, ako ani príbratého účastníka. Aj keby bol tento postup vyhodnotený ako pochybenie správneho orgánu, nemá žiaden vplyv na napadnuté rozhodnutie, pretože primárnym dôvodom na zamietnutie žiadosti bola zmena územného plánu.

III.

Kasačná sťažnosť a priebeh konania na kasačnom súde

28. Proti napádanému rozsudku správneho súdu podala sťažovateľka kasačnú sťažnosť z dôvodu, že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, názory v ňom vyjadrené predstavujú neodôvodnený odklon od ustálenej rozhodovacej činnosti kasačného súdu a v konaní správneho súdu (ako aj pri odôvodňovaní jeho rozsudku) došlo k procesným nedostatkom dosahujúcim intenzitu porušenia práva žalobkyne na spravodlivý proces [§ 440 ods. 1 písm. f), g) a h) SSP] a navrhla, aby kasačný súd napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

29. Nesprávne právne posúdenie sťažovateľka vidí najmä vo vzťahu k záverom správneho súdu, podľa ktorých ustanovenia § 11 ods. 5 a § 13 ods. 3 písm. b) stavebného zákona umožňujú mestu upraviť v

územnom pláne obce plošný zákaz umiestňovania konkrétnych, rozmerovo určených typov reklamných stavieb na určitých územiach. Úvahy správneho súdu sú všeobecné a nie je zrejmé, ktoré konkrétne ustanovenie a akého znenia má umožňovať obsiahnuť obmedzenie umiestňovania reklamných stavieb určitých typov a rozmerov na určitom území v územnom pláne. Zároveň sťažovateľka prezentuje odlišný názor, že norma takýto postup umožňujúca v stavebnom zákone nie je. V súlade s dôsledným uplatňovaním princípu legality pri výkone verejnej moci (viazanosti právom) a čl. 2 ods. 2 a 3 v spojení s čl. 13 ods. 2 Ústavy jej takéto obmedzenie nemôže byť Územným plánom mesta Nitra uložené a nemôže byť ani voči nej v súvisiacom konaní o jej žiadosti zohľadňované. Takúto úpravu by podľa sťažovateľky mohol prijať len zákonodarca.

30. V danom prípade správny súd ani žalovaný pri svojom rozhodovaní nehodnotili pojem „funkcia územia“, nevzali do úvahy § 39a ods. 3 písm. e) a § 37 ods. 1 stavebného zákona a neskúmali prípustnosť zásahu reklamnej stavby do funkcie územia, a teda obe tieto rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čím došlo k porušeniu práva sťažovateľky na spravodlivý proces a toto rozhodnutie nie je dostatočne a pochopiteľne odôvodnené pre priemerného adresáta. Zároveň pre niektoré typy reklamných stavieb sa nevyžaduje ani stavebné povolenie (§ 56 ods. 1 písm. j) a § 55 ods. 2 písm. h) Stavebného zákona) a pre väčšinu ani kolaudačné rozhodnutie (§ 76 ods. 4 stavebného zákona).

31. V súvislosti s nastolenými právnymi otázkami poukazuje sťažovateľka i na ústavnú rovinu predmetnej problematiky, keď plošný zákaz umiestňovania konkrétne typovo a rozmerovo určených reklamných stavieb obsiahnutý v Územnom pláne mesta Nitra považuje za porušujúci jej právo na podnikanie (čl. 35 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 3 Ústavy). Rovnako sa domnieva, že ide o nútené obmedzenie vlastníckeho práva nespĺňajúce požiadavku zákonnosti a primeranej náhrady (v rozpore s čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy) ako aj o narušenie jej legitímnych očakávaní spadajúcich pod ochranu majetku podľa čl. 20 Ústavy (keďže žalobkyňa už v minulosti povolenia na reklamné stavby získala). Žalovaný teda s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 16/99 z 30. marca 1999 postupoval nezákonne a neústavne.

32. K poukazu správneho súdu o špecifickom type žaloby o vyslovení nesúhlasu všeobecne záväzného nariadenia obce so zákonom (bod 41) sťažovateľka uviedla, že pri ochrane individuálnych práv účastníkov správnych konaní je ochrancom zákonnosti a ústavnosti správny súd pri rozhodovaní o individuálnych správnych žalobách, pričom samotná prokuratúra odkázala tých, čo majú byť dotknutí rozhodovacou činnosťou správnych orgánov na uplatňovanie svojich individuálnych práv na súde a nepovažovala za potrebné protestovať proti zámerom mesta. Správny súd sa tiež nedostatočne a nepreskúmateľne vysporiadal s návrhom sťažovateľky na postup podľa § 100 ods. 1 písm. b) SSP, keď svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil. Vychádzal len z prezumpcie zákonnosti všeobecne záväzného nariadenia mesta Nitra obsahujúceho dodatok k záväznej časti územného plánu mesta Nitra bez skutočného posudzovania obsahu noriem v ňom obsiahnutých.

33. S námietkou predpojatosti a nedostatku právomoci sa správny súd vysporiadal nesprávne, čiastočne a nepreskúmateľne, pričom tento postup nekorešponduje so žalobným dôvodom a dôkazmi. V tejto súvislosti sťažovateľka zotrvala na svojich argumentoch, ktoré použila tak v administratívnom ako aj súdnom konaní. Sťažovateľka sa s poukazom na rozsudok NS SR sp. zn. 8 Sžk 45/2020 domnieva, že je na mieste skúmať inštitucionálny základ predpojatosti a právomoci a otázky právomoci konania zamestnancov obce zabezpečujúcich činnosť útvaru hlavného architekta mesta Nitra, ktoré napriek námietke správny súd neriešil, pričom dôvody predpojatosti mali pôvod organizácii práce. V danom prípade pri zamestnancoch konajúcich za stavebný úrad nešlo o zamestnancov obce zabezpečujúcich činnosť stavebného úradu, ale o zamestnancov zabezpečujúcich činnosť Útvaru hlavného architekta mesta Nitra. Sťažovateľka nenamietala kvalifikačné predpoklady týchto zamestnancov, ale skutočnosť, že zjavne plnia aj iné úlohy, ktoré vylučujú nepredpojatý a nestranný prenesený výkon štátnej správy.

34. Odklon od ustálenej rozhodovacej činnosti vidí sťažovateľka v nerešpektovaní rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Sžo 3/2011 (požiadavky kladené na hodnotenie

dôkazov), sp. zn. 5 Sži 1/2009, sp. zn. 1 Sžo 23/2010, sp. zn. 1 Sžd 18/2011 (nezohľadnenie nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného) a sp. zn. 6 Svzn 2/2013 zo dňa 18. júna 2014.

35. Ku kasačnej sťažnosti sťažovateľky sa žalovaný a ani ďalší účastník konania nevyjadrili.

IV.

Posúdenie kasačného súdu

36. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť sťažovateľky bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP) a je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu v medziach sťažnostných bodov uplatnených sťažovateľkou (§ 453 ods. 2 SSP) spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

37. Kasačný súd sa v súvislosti s kasačnou sťažnosťou sťažovateľky zaoberal otázkami, (I) či stavebný úrad pri rozhodovaní o žiadosti o zmenu doby trvania reklamnej môže zohľadňovať verejný záujem uvedený v územnom pláne; (II) či územný plán obce môže obsahovať záväzný regulatív spočívajúci v úprave podmienok a limitov (prípadných zákazov) umiestňovania reklamných stavieb v závislosti od ich typu či rozmerov a (III) otázkou posúdenia dostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku, a to osobitne aj v otázke žiadosti sťažovateľky o iniciovanie konania o súlade právnych predpisov vo vzťahu k reguláciám obsiahnutým v záväznej časti Územného plánu mesta Nitra.

38. Pri riešení nastolených právnych otázok vychádzal kasačný súd z právnych predpisov v znení účinnom ku dňu právoplatnosti žalovaného rozhodnutia, teda najmä zo stavebného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2019 (§ 454 v spojení s § 135 ods. 1 SSP). Rovnako kasačný súd zohľadňoval aj rozhodovaciu činnosť NS SR. Keďže odo dňa 1. augusta 2021 došlo k prechodu kompetencií zo správneho kolégia NS SR na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4, 5 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 1 a 2 a § 8a ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), vychádzajúc z účelu zabezpečenia kontinuity rozhodovacej činnosti, z právnej istoty a ochrany legitímnych očakávaní založených aj na ustálenej rozhodovacej činnosti najvyšších súdnych autorít (§ 5 ods. 1 SSP v spojení s čl. 2 ods. 1 až 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších právnych predpisov) sa kasačný súd naďalej považuje za viazaný doterajšou rozhodovacou činnosťou správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

39. V zmysle § 464 ods. 1 SSP, ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.

40. Kasačný súd konštatuje, že predmetom kasačného konania (účastníkov NUBIUM, s. r. o. proti žalovanému Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky) je skutkový a právny stav týkajúci sa zamietnutia žiadosti sťažovateľky o zmenu doby trvania reklamnej stavby. Nakoľko obdobná vec rovnakých účastníkov konania (a s totožnými sťažnostnými bodmi) bola predmetom konania a rozhodovania kasačného súdu z 16. decembra 2021, sp. zn. 3 Svk 9/2021, s ktorým sa kasačný súd stotožňuje, v súlade s § 464 ods. 1 SSP preberá relevantnú časť jeho odôvodnenia v doslovnom znení:

„IV.A

Dodržiavanie územného plánu obce v konaní o povolení reklamnej stavby

30. Vo vzťahu k prvej nastolenej právnej otázke kasačný súd považuje za potrebné v prvom rade zdôrazniť, že reklamné stavby, na ktoré sa vyžaduje stavebné povolenie (teda s najväčšou informačnou plochou 3 a viac m² - § 55 ods. 1 Stavebného zákona v spojení argumentum a contrario § 55 ods. 2 písm. h) a § 56 písm. j) Stavebného zákona), majú v posudzovanom prípade charakter dočasných stavieb (bod 1). V súvislosti s konaním o povolení reklamnej stavby je preto nepochybné, že jeho výsledkom je vydanie stavebného povolenia, na ktoré sa aplikuje všeobecný postup rozhodovania o

žiadosti o stavebné povolenie podľa § 58 a nasl. Stavebného zákona. Tým, že bola povolením stanovená dočasnosť reklamných stavieb a zároveň zákonodarca predpokladá možnosť požiadať o predĺženie trvania reklamnej stavby podaním žiadosti podľa § 67 ods. 4 Stavebného zákona, sa kasačný súd stotožňuje s právnym názorom správneho súdu, že aj na procesný postup rozhodovania a posudzovania žiadosti stavebníka o predĺženie doby trvania reklamnej stavby je potrebné aplikovať ustanovenia Stavebného zákona upravujúce postup rozhodovania o žiadosti o stavebné povolenie (§ 58 a nasl. Stavebného zákona). Teda rovnaký procesný postup ako v prípade podania žiadosti o stavebné povolenie reklamnej stavby prvý krát, pretože jedine vtedy môže stavebný úrad, vzhľadom na dočasnosť reklamnej stavby, znova riadne posúdiť dôvodnosť je opätovného povolenia. [...]

43. [...] Doteraz uvedené úvahy vedú kasačný súd k záveru, že nič nebráni stavebnému úradu, aby za predpokladu že (i) stavba nepodlieha samostatnému územnému konaniu, avšak (ii) ju možno realizovať len na základe stavebného povolenia, posudzoval súlad tejto stavby s územným plánom obce v intenciách § 62 ods. 4 Stavebného zákona priamo v stavebnom konaní. Uskutočnenie, resp. povolenie takejto stavby v rozpore so záväznou časťou územného plánu obce by mohlo ohroziť verejný záujem chránený Stavebným zákonom, ktorý je daný povahou a účelom územného plánu obce. Vyššie uvedené princípy sa vzťahujú tak na stavebné konanie týkajúce sa povolenia reklamnej stavby, ako aj na konanie o žiadosti o predĺženie trvania reklamnej stavby. [...]

IV.B

Úprava podmienok a limitov umiestňovania reklamných stavieb v územnom pláne obce

46. Druhá zásadná právna otázka, ktorú sťažovateľka nastolila svojou kasačnou sťažnosťou je, či územný plán obce môže obsahovať záväzný regulatív spočívajúci v úprave podmienok a limitov (prípadných zákazov) umiestňovania reklamných stavieb v závislosti od ich typu či rozmerov. [...]

56. [...] Podľa § 11 ods. 5 písm. a) a b) Stavebného zákona zásady a regulatívy priestorového a funkčného využívania územia obce upravuje práve územný plán obce a podľa § 13 ods. 3 písm. b) Stavebného zákona sa tieto zásady a regulatívy schvaľujú v záväznej časti územnoplánovacej dokumentácie. Takýto regulatív pritom podľa § 139a ods. 2 Stavebného zákona môže mať aj charakter zákazov či obmedzení vo vzťahu k priestorovému usporiadaniu a funkčnému využívaniu územia. Inými slovami zásady a regulatívy priestorového a funkčného územia obce obsiahnuté v záväznej časti územného plánu obce môžu podľa právneho názoru kasačného súdu zahŕňať aj podmienky, zákazy a obmedzenia umiestňovania reklamných stavieb v určitej oblasti územia obce v závislosti od ich typu či rozmerov s ohľadom na funkciu tohto územia. Relevantná úprava obsiahnutá v Územnom pláne mesta Nitra preto má zákonný základ.

57. Na týchto záveroch kasačného súdu v zásade nič nemení ani argumentácia sťažovateľky odkazom na § 39a ods. 3 písm. e) Stavebného zákona, keďže samotná skutočnosť, že reklamné stavby nepodliehajú územnému konaniu o umiestnení stavby ešte neznamená a nemôže znamenať, že rámce ich umiestňovania nemožno upraviť v územnom pláne obce (bod 51 a 56) a následne ich zohľadniť v stavebnom konaní (bod 43). [...]

IV.C

Odôvodnenie napádaného rozsudku a žiadosť o iniciovanie konania o súlade právnych predpisov

65. [...] Kasačný súd sa stotožňuje s náhľadom správneho súdu v tom, že povinnosť všeobecného súdu podľa čl. 144 ods. 2 Ústavy podať návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy vzniká len vtedy, ak sa súd domnieva (dospel k názoru), že dotknuté právne predpisy sú vo vzájomnom rozpore (napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 29/2020 zo dňa 9. decembra 2020, bod 22 a iné). Na druhej strane však zdôrazňuje, že „ak však účastník konania odôvodneným spôsobom podnieti, aby všeobecný súd podal návrh ústavnému súdu na preskúmanie súladu aplikovanej normy s Ústavou Slovenskej republiky..., má všeobecný súd v zásade tieto možnosti: Buď vykoná ústavne konformný výklad právnej normy, alebo vysvetlí, prečo považuje bez ďalšieho právnou normu za ústavne súladnú, alebo sa stotožní s návrhom účastníka a podá vec ústavnému súdu. V tomto zmysle nemožno pod domnienkou (čl. 144 ods. 1 ústavy) či pod dospením k záveru... rozumiť úplne voľnú úvahu súdu“ (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 269/09 zo dňa 7. júla 2009, publikované v ZNaUÚS pod č. 101/2009). [...]

69. [...] Pokiaľ sťažovateľka argumentovala porušením jej práva na majetok podľa čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy, kasačný súd zastáva názor, že nastavovanie limitov a usmernení pre umiestňovanie reklamných stavieb v regulatívoch Územného plánu mesta Nitra nedosahuje intenzitu potrebnú pre jeho vnímanie ako núteného obmedzenia vlastníckeho práva (teda de facto vyvlastnenie). Ide tu o nastavenie podmienok výkonu vlastníckeho práva k pozemkom s ohľadom na limity vychádzajúce zo všeobecných záujmov vyplývajúcich z funkcií určitého územia v obci, ktoré sú chránené zákonom a obec má na nich zákonné splnomocnenie. Kasačný súd preto zastáva názor, že regulatívy obsiahnuté v Územnom pláne mesta Nitra sú úpravou spadajúcou pod čl. 20 ods. 3 Ústavy (porovnaj MOLEK, P.: Základní práva. Svazek druhý - Svoboda. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, str. 474 - 475). Sťažovateľka v zásade nepredložila žiadnu relevantnú argumentáciu, ktorá by bola spôsobilá spochybniť súlad Územného plánu mesta Nitra s čl. 20 ods. 3 Ústavy a odôvodňovala by tak prípadnú potrebu iniciovať konanie o súlade Územného plánu mesta Nitra s čl. 20 ods. 3 Ústavy. Kasačný súd rovnako ako správny súd, vyvažujúc dotknutie vlastníka s verejným záujmom premietajúcim sa do územného plánovania, považuje úpravu obsiahnutú v Územnom pláne mesta Nitra za primeranú.

70. Nemožno sa stotožniť ani s tvrdením sťažovateľky, že predchádzajúce povolenie reklamných stavieb jej založilo legitímne očakávanie na ich ďalšie nerušené užívanie bez časového obmedzenia. V tomto smere kasačný súd opätovne zdôrazňuje, že reklamné stavby boli v tomto prípade povolené len na určitý čas (bod 1). Sťažovateľka preto nemohla nadobudnúť legitímne očakávanie, že bude môcť reklamné stavby bez ďalšieho uskutočňovať a užívať aj po skončení platnosti predmetných povolení, resp. že jej bude doba trvania reklamnej stavby bez ďalšieho predĺžená (porovnaj tiež rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky č. k. 6 As 276/2019-48 zo dňa 30. júla 2020, bod 28).“

41. K námietke sťažovateľky, že správny súd sa nesprávne a čiastočne vysporiadal s jej námietkou predpojatosti a nedostatku právomoci kasačný súd uvádza, že správny súd sa pomerne obsiahlo venoval dôvodom, ktorého ho viedli k rozhodnutiu o námietke predpojatosti (bod 46 až 48 napadnutého rozsudku). Po opätovnom preskúmaní administratívneho spisu kasačný súd zistil, že listom zo dňa 18. júla 2018 Slovenský pozemkový fond oznámil stavebnému úradu, že sťažovateľka nemá žiaden právny vzťah k dotknutému pozemku. Zároveň z listu sťažovateľky (Oznámenie a výzva na upustenie od neoprávneného konania zo dňa 20. septembra 2017) nebolo zrejmé, ktorým listom prvostupňového orgánu malo dôjsť k prípadnému ovplyvňovaniu Slovenského pozemkového fondu, aby ukončil zmluvný vzťah so sťažovateľkou. Kasačný súd sa stotožňuje s názorom NS SR, uvedeným v rozsudku sp. zn. 8 Sžk 45/2020 zo dňa 8. decembra 2020, podľa ktorého nie je na mieste, aby stavebný úrad vstupoval do súkromnoprávných vzťahov podnikateľských subjektov. Na druhej strane v predmetnom konaní nemal kasačný súd za dostatočne preukázané, že k tomuto konaniu prvostupňového orgánu skutočne došlo. Práve naopak, tak v správnom konaní, ako aj v konaní pred správnym súdom Slovenský pozemkový fond, ako ďalší účastník opakovane uviedol, že sťažovateľka nemá právny vzťah k pozemkom, na ktorých sú umiestnené reklamné stavby. V súvislosti s vyššie spomínaným rozsudkom NS SR kasačný súd poukazuje na jeho odôvodnenie, v zmysle ktorého: „S uvedeným korešponduje aj rozhodnutie o námietke zaujatosti všetkých zamestnancov správneho orgánu prvého stupňa, keď tento správne rozhodol osobitne o tých, ktorí sa na veci priamo podieľali a to tak, že túto zamietol, keď u nich nezistil žiaden rodinný ani iný osobný vzťah k prejednávanej veci. Procesný postup, hoc aj nesprávny, nie je dôvodom vylúčenia zamestnancov správneho orgánu. Pokiaľ ide o námietku zaujatosti starostu Mesta Nitra, kasačný súd už judikoval, že starosta nekoná ako zamestnanec obce a správny poriadok neumožňuje, aby bol z konania vylúčený vecne príslušný správny orgán, teda z konania nemôže byť vylúčený ani starosta obce (viď rozhodnutie NS SR sp. zn. 8 Sžp 5/2013 z 25. apríla 2013).“

42. Kasačný súd ďalej poukazuje na to, že rozsudok NS SR sp. zn. 8 Sžk 45/2020 zo dňa 8. decembra 2020 bol preskúmaný Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“), ktorý uznesením sp. zn. I. ÚS 194/2021 zo dňa 5. mája 2021 odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľky (v obdobnej právnej veci s rovnakými účastníkmi konania) ako zjavne neopodstatnenú. Ústavný súd mal za to, že NS SR v danej veci postupoval v medziach svojej právomoci, pričom sa nedopustil takého výkladu a aplikácie príslušnej zákonnej právnej úpravy (stavebného poriadku a Správneho súdneho poriadku), ktorými by poprel ich účel a význam.

V. Záver

43. Vyššie uvedené poňatie územnoplánovacej dokumentácie umožňuje bez ďalšieho prijať záver, že územnoplánovacia dokumentácia sprítomňuje požiadavku ochrany verejného záujmu v zmysle § 62 ods. 4 stavebného zákona. Navrhovaná zmena doby trvania reklamnej stavby musí byť v súlade s verejnými záujmami reprezentovanými predovšetkým záväznými regulatívmi platnej územnoplánovacej dokumentácie. K rovnakým záverom dospel už NS SR v obdobných prípadoch v právnych veciach týkajúcich sa rovnakých účastníkov konania (rozhodnutie NS SR sp. zn. 5 Sžk 24/2020 zo dňa 25. januára 2021; sp. zn. 5 Sžk 10/2020 zo dňa 25. januára 2021; sp. zn. 8 Sžk 45/2020 zo dňa 8. decembra 2020 a obdobne tiež sp. zn. 6 Sžk 1/2020 zo dňa 16. júna 2021).

44. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd uzatvára, že nezistil dôvodnosť kasačných námietok sťažovateľky. Rozsudok správneho súdu považuje za v postačujúcej miere odôvodnený, vychádzajúci zo správneho právneho posúdenia veci a nezistil ani neodôvodnený odklon správneho súdu od ustálenej rozhodovacej činnosti kasačného súdu. Preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

45. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol tak, že tento žiadnemu z účastníkov nepriznal. Urobil tak preto, lebo sťažovateľka nemala úspech v kasačnom konaní, súčasne nezistil výnimočné dôvody, pre ktoré by žalovaný mohol spravodlivo požadovať náhradu trov konania a ďalšiemu účastníkovi v kasačnom konaní nevznikli žiadne trovy v súvislosti s plnením povinností, ktoré by mu uložil súd a neboli zistené ani dôvody hodné osobitného zreteľa pre priznanie nároku na náhradu trov konania (§ 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1, § 168 a § 169 SSP).

46. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.